

POST INFO

INFORMATIVNI TJEDNIK HSP - HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE - BROJ 467
31. siječnja 2013.

Ima li kraja marifetlucima u sortirnici?!

Dnevno se uvjeravamo da raditi u pojedinom dijelovima u okviru jedne nam i jedine Pošte ne znači raditi pod istim uvjetima. Tako, na primjer, raditi u Sektoru sortiranja nikako ne znači ostvarivati prava i mogućnosti kakve imaju radnici u drugim procesima rada.

I dok, u okvirima Zakona i Kolektivnog ugovora, mnogi radnici rade u takozvanoj "c" službi i dnevni odmor im je kraći od 12 sati, u sektoru sortiranja - to je nemoguće. Pače, strogo je zabranjeno, pa ako se neki "heretik" drzne na taj način organizirati rad koji, uzgred, odgovara radnicima i procesu rada, taj po "sortirnom gazdi svih gazda" čini prekršaj dostatan za angažiranje inkvizicije.

Ljudi, ima li koga "starijeg" u poštanskoj kući, ikog tko bi napokon(!) stao na kraj ovakvim brzopucajućim "revolverašima"?

Može li itko zaustaviti ovu ludost?

Optimizacijom i centralizacijom uveli smo rajon od 34 km (9,700 - pješački rajon + 24,650 - biciklistički rajon). Najljepše je što poštanski ured iz kojeg ide dostava radi **četiri sata**, odnosno pola-pola, plus rade dva poštara na dva dostavna rajona. Udaljenost polazišta od isporuka je 3 km. Super-poštar svaki dan propedali tridesetak km i stigne na razduženje u dostavni ured, ali zato je naš kolega i naša udarnička dika sa dvjestotinjak pisama prosječno učinkovit, možda 60 ili možda 90 posto, ovisno o načinu primjene zadanih tablica (množenja, dijeljenja...). Nije važno što naš poštar ne vozi niti jedan "Tur de..." ili što mu se svaki dan lagani povjetarac igra u kosi pri tim brzinama; važno je da se stvori dojam nadnaravne učinkovitosti (što god ta učinkovitost značila u dostavi), pa makar i protiv vulgarne formule prijednog puta u jedinici vremena uz dostavu knjiženih - ne knjiženih pošiljaka.

Nedostaju nam vozila - osnovna sredstva za rad

Osnovna su sredstva dobila svoj naziv po tome što čine trajnu osnovu za rad poduzeća. Pa ipak se dogodilo da u Hrvatskoj pošti danas nema dovoljno najosnovnijih osnovnih sredstava za rad - vozila za dostavu pošiljaka (to se posebno osjeti u Diviziji Hpekspres).

Kako si sada, kada smo ušli u liberalizirano tržište, možemo dozvoliti takav luksuz i nespremnost da nemamo dovoljno vozila? Kako se dostavljači u Diviziji Hpekspres snalaze da bi uručili sve pošiljke i da poštuju rokove - to samo oni znaju. Ono čega se bojimo jest to da ne dođe do probijanja rokova, a onda i do mogućeg gubitka korisnika. Čujemo da se planira uvesti dostava hpekspres pošiljaka na motociklima!? Tako ćemo sada na jednom istom terenu i adresi susretati tri poštara; jednog redovnog i dva za dostavu hpekspres pošiljaka! Hm,...toliko o suradnji među divizijama. Očito da se neke divizije moraju spojiti ili uvesti bolju poslovnu suradnju među divizijama na terenu, jer ovakva situacija stvarno nema smisla...

Radno vrijeme u Okučanima – „Pothvat stoljeća“

Da radnici Hrvatske pošte još uvijek imaju duha, unatoč izloženosti stalnim poslovnim stresovima i nepravdama, utvrdio sam u jednom poštanskom uredu, obilazeći teren, kada je kolegica rekla: „ono što su napravili s radnim vremenom u Okučanima - to je pothvat stoljeća“.

U to sam se i sam uvjerio dolazeći u taj poštanski ured i vidjevši korisnike usluga koji stoje u dva reda, koji dosežu do ulaznih vrata. Kada je došlo 10,15 sati kolegica je morala zatvoriti radno mjesto da bi se pripremila za odlazak u PU 35429 Gornji Bogićevci, gdje započinje s radom u

11,30 sati. Kolega ostaje sam na milost i nemilost začuđenih pogleda i negodovanja nezadovoljnih korisnika usluga. Jedni ostaju čekati, drugi odlaze u obližnju poslovnicu FINE... Postavlja se pitanje što se tim nezadovoljnim korisnicima može ponuditi iz „široke lepeze“ izloženih artikala kako bi radnici ostvarili ciljeve? Nije njima ni do „Pčelice Maje“ ili „Šume Striborove“, ali ni do EVOTV kada ionako imaju kino koje im priređujemo... Za odlazak na radno mjesto u drugi PU kolegica ne može koristiti nikakvo sredstvo javnog prijevoza, a bogme niti uslugu Hpekspresa, kako je jedan od izvršnih direktora GP predvidio, nego sjeda u svoj automobil i žuri na drugu lokaciju gdje ju pred vratima čekaju korisnici usluga. Smatram da se ovakvim načinom rada nanosi šteta kako PU Okučani tako i HP-u u cijelosti. Ovakvim načinom rada tjeramo ionako sve manji broj korisnika naših usluga, pa nam u povećanju profitabilnosti ureda neće pomoći ni uvođenje novina u prodaju, tim više što u bližjoj okolini ima nekoliko kioska! Dobro poznavajući gotovo sve kolegice i kolege na ovome području, a pogotovo ove u Okučanima, nije mi teško primijetiti na njihovim licima izraz nezadovoljstva... Gospodo, menadžeri, izvršni direktori, voditelji, dokle ovako?!? Hoće li netko od Vas sutra odgovarati, ako PU Okučani, na temelju Vašeg izračuna na deset decimala, od dobrog i kvalitetnog ureda postane neprofitabilan, a ljudi koji u njemu rade i maksimalno se trude postanu, Vašom krivnjom, višak i pokaže im se put na ulicu? Neće, tako je bar uvijek bilo...

Sever: Teza da ZOR moramo prilagoditi krizi opasna je. Jednom kad se srežu radnička prava, više se neće vratiti!

Nakon dugo godina ponovo će se otvoriti pregovori o Zakonu o radu (ZOR), a oko tog dokumenta mogli bi se voditi oštri pregovori. Vlada je početne razgovore prepustila sindikatima i poslodavcima. Tek uskoro (ovaj tjedan) sindikati i poslodavci mogu očekivati da će im resorno ministarstvo dostaviti svoj prijelog zakonskih izmjena, koje će vjerojatno biti daleko šire od definicije plaće, preraspodjele radnog vremena i još nekolicine pitanja koje je resorno ministarstvo sindikatima i poslodavcima već predočilo. Predsjednik Nezavisnih hrvatskih sindikata Krešimir Sever za Novi List dao je intervju u kojem iznosi stav oko spornog zakona. Između ostalog, Sever je rekao da ZOR ne bi trebalo dirati i da je to primarni stav sindikalne strane. Jedino usklađivanje koje treba napraviti vezano je uz Europska radnička vijeća. Što se krize i **konstatacije resornog ministra tiče** (a koji je rekao da je u Hrvatskoj već dugo godina gospodarska kriza, a da zakon nije pratio situaciju), Sever ističe da bi kriza trebala biti iznimka, a ne pravilo. „Teza da ZOR moramo prilagoditi krizi opasna je i za radnike i za državu. Jednom kad se srežu radnička prava, više se neće vratiti. S druge strane, takva teza upućuje da su radnici krivi za krizu pa kada im se smanje prava izići ćemo iz krize, što je apsolutno krivo“, rekao je Sever. Također, napomenuo je i da su novi zahtjevi za **reguliranjem radnog odnosa** opasni, rekavši da je trenutačno čak 84-85 posto svih novosklopljenih ugovora o radu na određeno vrijeme. Ako se napravi izmjena prema jedinstvenom ugovoru, svi novosklopljeni ugovori će biti na određeno vrijeme u svojim počecima, što je još gore stanje nego sada. Osvrnuo se i na **socijalni dijalog u Hrvatskoj**, rekavši da je Vlada pokazala što misli o sindikatima već od prvih dana vlasti. „Isključila ih je praktički iz svega. Socijalnog dijaloga nije bilo, GSV se nije sastajao, hrpa zakona je gurana sporednim kolosijekom. Sindikate vlada apsolutno ne vidi kao socijalne partnere. Ova vlast socijalni dijalog mijenja javnim dijalogom, iako bi kao proeuropski orijentirana i te kako trebala znati razliku između javnog i socijalnog dijaloga. U tim uvjetima poseže za onim što je jedino moguće, pa intervenira zakonima u kolektivne ugovore. Time pokazuje ne samo da joj nije stalo do sindikata i radnika, nego i do koje je mjere odlučna maknuti čimbenike socijalnog dijaloga iz toga procesa. I priča o ZOR-u je nastavak te politike, jer koliko god se s jedne strane objašnjava benignost samog postupka i promiče demokratičnost u stilu »evo vama i poslodavcima pa se dogovorite«, krajnja poruka glasi »oko onoga što ne dogovorite, mi ćemo presjeći«, ispričao je predsjednik NHS-a. Dodao je da sindikati zbog svega što se događa moraju pokazati otpor, sazivati prosvjede, ići u štrajkove, opirati se na svakom koraku, prekinuti sve razine lažnoga dijaloga i javno reći da je car gol.